

været Tilfældet, er jeg ogsaa temmelig sikker paa, at denne foreløbige Projektering ikke har været begrundet paa endelige Rekognosceringer i Terrainet. Der er saa meget at undersøge, at de endelige, afgørende Rekognosceringer, de sidste Bestemmelser, først kunne føres til Ende, naar alle Forudsætninger ere slaaede fast, naar Bevillingen er fastsat, og naar alt, hvoraf Anlægget kan være afhængigt, er givet.

Naar det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Brandes) talte noget om, hvad der var Lovgivningsmagtens, og hvad der var Sagskundskabens Sag i saadanne Spørgsmaal, saa gaar jeg ikke saa vidt, som han antog, jeg maaske kunde ønske at gaa, at Sagskundskaben blot fik en vis Sum og saa fik Lov til at raade over alt muligt; men jeg betoner, at naar Lovgivningsmagten har fastsat, hvad der skal opnaas, naar Lovgivningsmagten har stillet sine Krav til det enkelte Værk, bestemt Bevillingen til det — mere eller mindre —, har bestemt Enkelthederne, saa maa og kan kun Sagskundskaben sige, hvorledes disse Krav paa bedst mulig Maade opfyldes. Og er det saa Tilfældet, at Sagskundskaben paa et foreløbigt Stadium har begaaet Fejl, hvad alle kunne gøre, ogsaa sagkyndige, saa maa det være muligt i sidste Instans, naar alting staar fast, at kunne indføre de Smaarettelser, som de sidste Undersøgelser nødvendiggøre. Jeg skal gentage, hvad maaske ikke blev bemærket, første Gang jeg havde Ordet, at saadanne mindre Flytninger af Værker meget hyppigt, for ikke at sige altid, finde Sted til sidst, naar man skal bygge Værket. Det viser sig saa tidt, og det har været Tilfældet for flere Værkers Vedkommende ogsaa herhjemme, at man maa flytte dem noget fra det Sted, hvor man oprindeligt havde tænkt sig, at de skulde ligge. Men derved fraviger man aldeles ikke den oprindelige Plan. Naar jeg omtalte de foreløbige Undersøgelser, der foreligge, saa skulde deri aldeles ikke ligge nogen Bebrejdelse mod den højtærede Minister eller nogen af hans Forgængere eller nogen Nægtelse af, at Sagskundskaben havde været med dertil, men det skulde kun være en Bætoning af, at det kun var det foreløbige Projekt, ikke et endeligt og absolut bindende Forslag.

Det har naturligvis været noget mistroende for mig, at de Spaadomme, jeg har mødt om den uøverbindelige Modstand, dette Forslag vilde møde, synes at gaa i Opfyldelse. Men paa den anden Side maa jeg betone, at jeg er ikke afvæbnet med

Hensyn til noget af mine Hovedargumenter. De Indvendinger, der bleve rettede mod Forslaget, ere kun blevne rettede mod det, jeg har anført som mit eget, nemlig hvor dette Forts endelige Plads skulde være, men kun i meget ringe Grad imod det, som jeg har paavist som fejlagtigt, nemlig at den Plads, man hidtil har tænkt sig, ikke er brugelig, og jeg maa fremdeles betone, at hvad der her forlanges, er kun at give den ærede Minister Berettigelse til endnu en Gang at høre den samlede Sagskundskab og, hvis den gaar bort fra den tidligere Opfattelse, da at give ham en Berettigelse, men aldeles ikke nogen Forpligtelse til at rette sig efter den. Men at det ikke er ligegyldigt, om dette slaas fast eller ikke, synes jeg dog, jeg nogenlunde har bevist. Jeg vil altsaa slaa fast, at ved at følge mig fastslaar man kun dette, at Fortet skal ligge, hvor det kan gøre bedst Fyldest, men ved at nægte at vedtage dette Forslag paatager man sig Ansvaret for, at det kommer til at ligge, hvor det ikke gør Fyldest.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen):

Om selve Lovforslaget har jeg udtalt mig, og det skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Men før Forhandlingerne slutte, vil jeg gerne give et Tilsvar til de Udtalelser, som kom fra det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Brandes). Det ærede Medlem henviste til mine Udtalelser i Folketinget, som gik ud paa, at hvis de forskellige Partier i Folketinget, i Rigsdagen, kunde blive enige om af Hensyn til den Stemning, som var rejst i Taarbæk, at flytte Fortet fra Taarbæk Kirke et Stykke længere bort fra Byen, vilde jeg give min Tilslutning dertil. Det ærede Medlem siger, at saadant noget kunde jeg sagtens sige, for jeg vidste, at det ikke vilde blive vedtaget, end ikke mit eget Parti har givet Tilsagn herom. Jeg forsikrer det ærede Medlem, at noget saadant vilde jeg ikke sige, dersom jeg ikke vidste, at mit Parti vilde give sin Tilslutning til denne Flytning under Forudsætning af, at det var et almindeligt Ønske ogsaa hos de andre Partier. Men det var da saa selvfølgelig, at man maatte tro, at der var et saadant Ønske, for det var jo en vældig Alarm, der blev slaaet baade fra socialdemokratisk og fra radikal Side i Anledning af det saakaldte Protestmøde i Taarbæk. Jeg ved ikke, om det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds læser et Blad, som hedder „Politiken“, thi hvis det ærede Medlem gør det, maa han jo erindre et